

misses, Jummal kange kohhus tundwad, ja Temma diget kättemaksmist.

2. Üks wina müja Saksamaal, läks kahhe aasta eest, ühhe wina male, wina ennesele ostma. Te peäl tulli temma ühhe piisso: kesse linna, ja trakteris, kus ta õ-maiale olli, näggi temma ühhe nore mehhe, illusa jumme ja näoga, ahjo tagga istuwad, ja olli jalloto ja keletu. Ta siis mõtles ommas süddames: ehk sel waesel õnnetumal on wahhest rahha koppikast tarwis, ja läks ühhe tuttawa se linna koddanikko jure, kes olli ustarw mees, ja kulas temma käest se nore mehhe parrast järrele, kas nenda? Agga se koddanik kostis, et mees omma kerge mele ja omma hirmsa lia julgusse läbbi isse on omma õnnetusse süallune. Temma olli wäe peäl ja piddi pea upseriks sama, agga ellas ühhe tüdrukoga, ja se tüdruk sai kaima peäle. Mees nüüd kartis, et üllemad ennast temmast piddid pahhandama ja temma trah-

wi alla sama, kui se piddi toušma, sest temma olli omma kergemeelse ello läbbi jo mitmest neile teada. Temma separrast salgas julgeste ärra, et temma ei woi se tüdruko lapse isä olla, ja kui tüdruk ta peäle käis, ja aias omma digust takka, ta siis ütles omma sure julgusse sees: Kui ma se lapse isä ollen, siis sago ma keletumaks ja jallotumaks, kui laps ilmale tulleb, ja käis sellega Jummal kange digusse peäle, kellest kirjutud on: „Arge eksige mitte, Jummal ei anna ennast mitte pilkada!“ — Laps sai ilmale tulnud, ja sest sadik kohhe mees sai keletumaks ja jallotumaks, ja on nisuggune praego, nenda kui sa nääd.

Ei tulle suur Jummal küll mitte igga: kord ni noppeste egga ni arwalikkust omma kange hirmoga. Paljo on neid, kes on nisamosuggused, agga polle nende luggu siiski nisuggune. Agga ei pea nemmad mitte mõtlema, ennast separrast parramad ollewad